

عنوان مقاله:

تاثیر روش های خاک ورزی و مقادیر بقایای ذرت بر رشد، عملکرد و اجزای عملکرد گندم

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای زراعی ایران، دوره 9، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

خدیجه علیجانی - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

محمدجعفر بحرانی - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

سید عبدالرضا کاظمینی - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تاثیر روش های خاک ورزی و مقادیر بقایای گیاهی ذرت دانه ای (Zea mays L.) بر عملکرد و اجزای عملکرد گندم (Triticum aestivum L.)، آزمایشی در دو سال زراعی (88 - 1386) در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز واقع در باجگاه با استفاده از طرح کرت های خرد شده در قالب بلوک های کامل تصادفی در چهار تکرار به اجرا در آمد. عوامل مورد بررسی شامل دو روش خاک ورزی [رایج (گاواهن برگردان دار همراه با دو دیسک) و کاهش یافته (دو بار گاواهن قلمی همراه با یک دیسک)] در کرت های اصلی و مقادیر بقایای ذرت (0، 50 و 100 درصد) در کرت های فرعی بودند. نتایج نشان داد که روش های خاک ورزی، بر تعداد سنبله در مترمربع و مقادیر بقایای گیاهی بر تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه و ارتفاع بوته در هر دو سال تاثیر معنی دار داشت. حداکثر عملکرد دانه (40/4 تن در هکتار) در تیمار خاک ورزی کاهش یافته و بدون بقایا بدست آمد که با تیمار 100 درصد بقایا تفاوت معنی داری را نشان نداد و این موضوع خود تاییدی بر لزوم نگهداری بقایا در مزرعه جهت استفاده از منافع فراوان آن است. درصد کربن آلی و نیتروژن خاک در تیمار خاک ورزی کاهش یافته و با افزایش مقادیر بقایا، افزایش یافت. به طور کلی، با توجه به اینکه کاربرد مقادیر مناسبی از بقایای ذرت در کشت گندم، موجب افزایش درصد کربن آلی خاک می شود، این کاربرد توصیه می گردد و در صورتی که بتوان افت کوتاه مدت عملکرد دانه ناشی از کاهش عملیات خاک ورزی و نگهداری بقایا در مزرعه را تحمل کرد، در بلند مدت عملکرد مطلوبی به دست خواهد آمد.

کلمات کلیدی:

خاکورزی کاهش یافته، خاکورزی رایج، بقایای گیاهی، عملکرد و اجزای عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/629773>

